

שלו הפך חיוס לגאון תורן באירופה. הוא נחשב לדעת טובי הבמאים והמבקרים בצרפת לבמאי גאון והם דנים בו בנשימה אחת עם צ'ארלי צ'אפלין. "אני מעריך את צ'ארלי צ'אפלין" אמר לואיס. "אני מכין סרט על קורות חייו."

כחב, "העולם הזה" צילם את השחקן במאי ההוליוודי באולפן ההסרטה בפאריז. המוקיון לשעבר שבלט בפני הגומי

לליצן אין זמן לבכות

פרסום על הבמה וגם דואג לאפקטים, מובן מאליו שאינו משתעמם.

מה הביא את לואיס לאירופה, ובמיוחד לצרפת? ובכן, מסתבר שלמרות העובדה שהוא מרצה על אמנות הקולנוע באוניברסיטת דרום-קליפורניה, ולמרות ש הוא עומד להוציא ספר בנושא זה, ואל אף העובדה שהוא אחד האנשים אשר מעורר לם לא התקשו להשיג את מבוקשם בהור ליבוד, בכל זאת, חסר לו שם משהו. ומשהו זה, הוא היחס הרציני והנתיחה המכובד, שהמבקרים האירופיים מעניקים לו, להבדיל מן האמריקאים, שהתייחסו אליו תמיד כאל מוקיון.

מחברות הקולנוע החליטו כבר מזמן ש לואיס הוא אחד היוצרים הקולנועיים החשובים ביותר. ספרים על גבי ספרים המד נתיחים את סרטיו, מסבירים את ההבדלים ואת הדמיון בין סרטים שהוא ביים לסרטים שרק השתתף בהם.

בימים אלה, כל עיתוני פאריז מלאים בכתבות אודותיו, הוא זכה להצלחה עצומה מה כהופעה שערך כאן במיוזיק-הול, אחת הגאלריות מציגה תערוכת צילומים שעשה (הוא נחשב לצלם יוצא מן הכלל), בקי צור הכל אוהבים ומעריצים אותו. מה זה פלא שהוא מרגיש טוב בפריז?

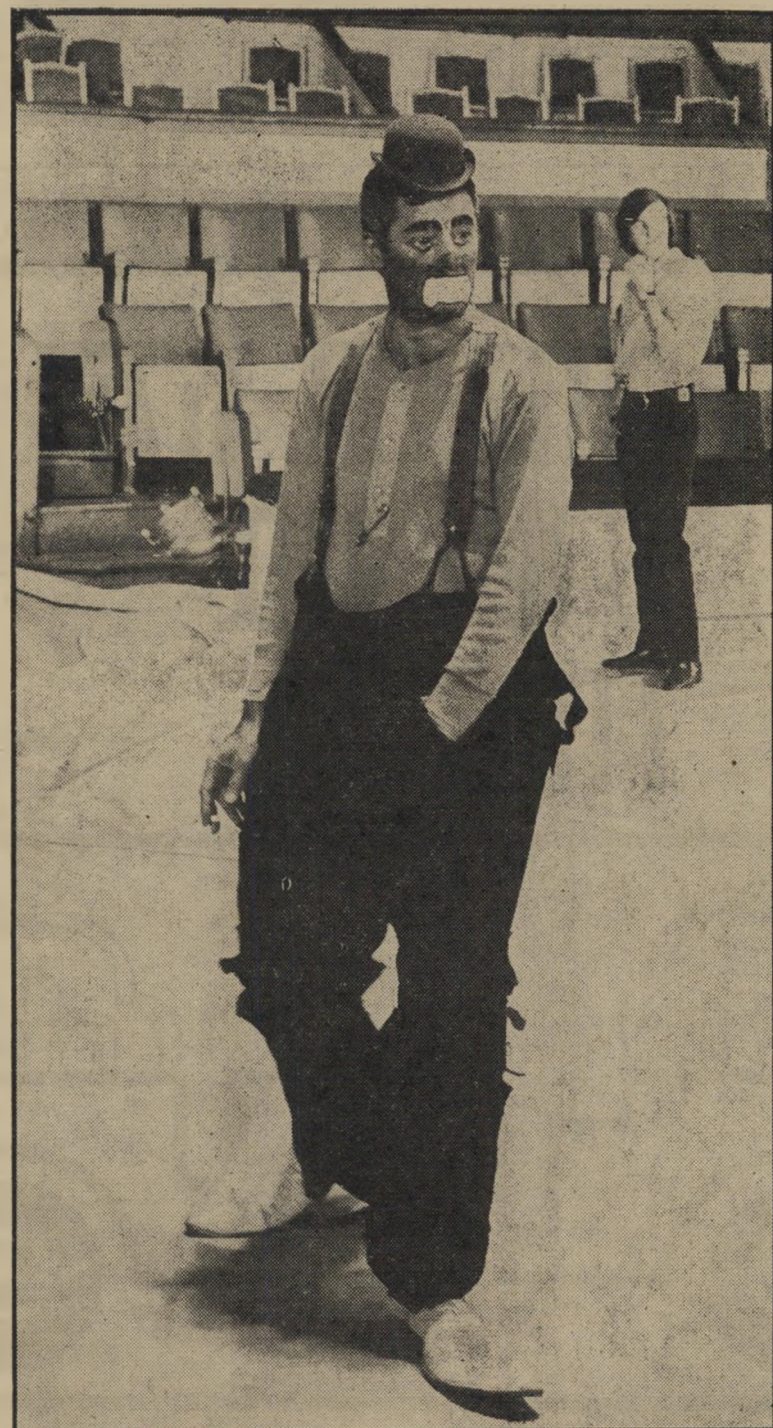
„פאריז טובה מהוליבוד!“

כ שמדברים איתו על קולנוע, מיד הוא מפנה את נושא השיחה לצ'אפלין. „אני מעריך אותו“, הוא מודה, „אנחנו מחליפים בינינו העתקים של הסרטים ש עשינו. הוא שלח לי את זמנים מודרניים ואני שלחתי את נער המעלית. כאשר עשה את הרוזנת מהונג-קונג, אפילו ביי קש ממני עצות“, מציין לואיס בגאווה. רי הוא מוסיף כי צ'אפלין נתן את אישורו להכנת קורות חייו בסרט. שיבוים על ידי לואיס.

בעצם, אין כמעט דבר שניסה ג'רי לעשות עד היום ולא עלה בידיו. דבר, פרט לסידרת תוכנית טלוויזיה שנכשלה לחלוטין. „ביטלו את התוכנית משום ש עסקה יותר מדי בבעיות גזעיות“, הוא טוען, „כל הזמן התלוננו על כך שאני יהודי ואני מביא יותר מדי כושים לחוכי נית שלי, למשל את סאמי דייוויס או קאונט בייסי.“

אלא שלג'רי אין זמן לתהוות על קט נות שכאלה. הוא רץ הלאה. כאשר יגמור את הצילומים בפריז, יעבור לשטוקהולם שם יוסרט חלקו השני של הסרט. אחר כך יחזור לאמריקה. „אבל אני מתכוון לנקר בקרוב בפאריז, ואשתדל לבלות פה הרבה יותר זמן, אולי אפילו לעבור לגור כאן. בפאריז אני מרגיש הרבה יותר טוב מאשר בהוליבוד.“

נות קצרות בנות דקה אחת. את הסצינות הוא מצלם עם שתי מצלמות ענק ועם מצ למת טלוויזיה, דרכה הוא יכול לבדוק

ב הוליבורד מכנים אותו „סופר יהודי“ ו-„רב חלל“. הוא מתגורר ב סירה רחבת ידיים שהיתה שייכת פעם ללואיס ב. מאייר (מטרולוגודיון מאייר). יש לו שם 32 חדרים ו-14 מכוניות. עד היום עשה 46 סרטים, ואף אחד מהם לא הכניס פחות מ-5 מיליון דולר. בקיצור, הוא נחשב לאחת ההשקעות הבטוחות ה אחרונות בהוליבוד. הוא – ג'רי לואיס – אבל למרות כל ההערצה אליו, לואיס מעדיף את פאריז. בימים אלה החל שם את הסרטת הדראמה הראשונה שלו, היום בו בכה הליצן. הוא חנך קולנוע גדול במרכז העיר שישא את שמו, והוא כבר בונה רשת של 24 בתיקולנוע נוספים בכל רחבי צרפת. שתיהן דומה בכל לזו

מאת ויליאם סעד

ששייכת לו כבר בארצות-הברית. בין סציי נה אחת לשנייה, הסביר לי כאשר ביקרתי בביתם הצילומים שלו: „בבתיקולנוע שלי לא יציגו אף פעם סרטי מין או אלי מות.“

כשמנסים לדובב אותו על הסרט שהוא עושה, הוא מתחמק מן הנושא. אמנם ערך כאן מסיבת-עיתונאים (ואן מורו שימשה לו כמתורגמנית), אבל גם שם לא הירבה לספר על עבודתו הנוכחית. „זהו הסרט החשוב ביותר שלי“, טען, וכאשר נלחץ אל הקיר, מסר כמה פרטים נוספים. „זה סיפורו של ליצן שהיה פעם מאוד מפורסם אבל יצא מן האופנה והפך למשורת של ליצן צעיר יותר. הקומיקאי והפנטומימאי הצרפתי פיאר אטקס יגלם אותו.“

האיש אינו משתעמם לרגע

א לא שכיף השיטין התגנבו ידיעות על כך שכמו בסרטו האחרון הדרך לח זית גם בסרט זה ידובר הרבה בהיטלר, בנאצים ובגסטאפו, וכמה מן הסצינות ב סרט יצולמו במחנה ריכוז שהקים במיוחד לשם כך בשוודיה.

את התפקיד הנשי הראשי בסרט הפקיד לואיס בידי השוודית האריאט אנדרסון, אחת השחקניות החביבות על הבמאי ה שוודי אינגמאר ברגמן, שהופיעה בין היתר בתפקיד הראשי בסירטו של ברגמן מבעד לזכוכית האפלה. לצידה, שכר לואיס המור ני ליצנים וכל מיני ננסים ויצורים מעוררים, שתפקידם בסרט עדיין לא ברור. תקציבו של הסרט הוא ענק, בקנה מידה אירופי. ולואיס מצלם אותו ב-70 מילימטר, בקפדנות ובשקדנות מאין כמותה. במשך שבע השעות שביליתי במחיצתו על בימת הצילומים, כל מה שהספיק היו שתי סציי